

MADIELIEF komt uiteindelijk van MARGARITA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Madelifief is de Nederlandse vertaling van het Engelse 'daisy': komt van 'day's eye' (= 'dag-oog'): de Engelse benaming voor de bloem, die wij kennen als de margriet of de kleinere vorm ervan, het madelifiefje. De Engelsen zagen hoe de bloem haar gele hart liet zien bij zonsopgang en de blaadjes er weer overheen sloot bij zonsondergang: vandaar 'dag-oog'. Omdat dezelfde bloem in de Franse taal werd aangeduid als 'marguerite' en de Franse taal gedurende de middeleeuwen steeds belangrijker werd in Engeland, werd Daisy steeds meer opgevat als vlevorm van 'Margriet'.

Voor de herleiding van Margarita worden verschillende verklaringen gegeven:

1] De meest waarschijnlijke: 'parel' (Grieks).

2] Volgens sommigen gaat de oorspronkelijke betekenis echter terug op het Babylonische 'mâr galliti' = 'dochter van de zee' of ook 'kind van het licht'.

*

Parel als symbool

De parel heeft in vele culturen symbolische waarde.

Vanwege haar ronde vorm en haar ondoorgrondelijke glans geldt zij als symbool van de eeuwigheid.

In **Azië** symboliseert de parel de schoonheid van de geest: de wijsheid.

In **China** en **India** wordt zij vanwege haar hardheid en onsljikbaarheid ook gezien als symbool van de onsterfelijkheid. De vlamme parel is er bovendien symbool van de zon of van de allerhoogste waarde in dit leven.

Bij de **Grieken** vanwege haar schoonheid: symbool van de liefde.

Wijd verbreid is de idee dat parels tranen symboliseren.

Juist de omstandigheid dat de parel in de verborgen duisternis van de oester schuilt, maakt haar tot symbool van het ongeboren kind en van het licht dat in de duisternis schijnt.

Bij de **Christenen** wordt zij dan ook vooral gezien als symbool van Christus, de Zoon van God, die mens wordt in de schoot van Maria. Zo wordt zij symbool van de verlossing; ook van de doop waardoor de gelovigen (de weg naar) de verlossing wordt aangeboden.

*

Margareta van Antiochië, Syrië; maagd & martelares. Historisch staat alleen vast dat zij door de Romeinse overheid omwille van haar geloof in Christus om het leven werd gebracht; † **3e eeuw**(?). Al de rest is er door de legende omheen geweven.

Zij zou op 15-jarige leeftijd een eervol huwelijksaanzoek van Olybrius hebben afgewezen. Deze Olybrius was op dat moment stadhouder van de belangrijke Syrische havenstad, Antiochië. Maar Margareta had zich voorgenomen om maagd te blijven omwille van Christus. Dus zij sloeg het aanbod af. Bovendien was Olybrius geen christengelovige. Reden te meer om niet op zijn verzoek in te gaan. Maar Olybrius was niet gewend dat zijn bevelen niet werden opgevolgd. En al helemaal niet door een vrouw. Hij liet haar dus gevangen zetten in de hoop dat zij daardoor tot andere gedachten zou komen. Maar in de gevangenis richtte Margareta zich in haar gebed tot God met de vraag of Hij haar de vijand die zij moest bestrijden in zijn waren gedaante wilde laten zien. Hierop verscheen in haar cel een gruwelijke draak met opengesperde kaken; het ondieer kwam op haar af om haar te verslinden. Zij wist het beest alleen te verjagen door vlug een kruisteken te maken. Na langdurige martelingen werd zij uiteindelijk onthoofd.

Haar verhaal doet een beetje denken aan dat van Sint-Joris; die moest immers ook een draak bestrijden, symbool van het kwaad. Zij wordt dan ook vaak afgebeeld met een draak aan haar voeten, die zij aan de lijn heeft, alsof zij gewoon haar huisdier uitlaat: symbool voor het feit dat zij het kwaad heeft overwonnen. Sommige verhalen weten zelfs te vertellen hoe zij de draak zou hebben gewurgd met een parelketting (toespeling op haar naam). Een enkele keer heeft zij een kroon op het hoofd, omdat zij vereenzelvigd werd met de prinses die door Sint-Joris werd bevrijd. Zij is patrones van de kraamvrouwen.

Feest 20 juli.

*

Er zijn nog tientallen anderen heiligen en zaligen die Margareta heten.